

have, den bedste Villie til at søge at naa til en Løsning af de store Spørgsmaal, som den har sat paa sit Program, og som den forhandler med sine nære Venner om. Jeg kan heller ikke forstaa, hvad det er, der skulde mangle rent materielt, for Flertal har Regeringen jo baade i dette Ting og i det andet Ting. Jeg kan da ikke faa andet Indtryk end, at det, der mangler, eller, rettere sagt, det, der er Aarsag til, at hele Tingets Arbejde gaar saa forunderligt for Øjeblikket, er den fuldkomne Afmagt, som den nuværende Regering bærer Vidne om. Thi det er dog virkelig en fuldkommen Afmagt, naar denne stærke Regering, som naar Flertal i den samlede Rigsdag, som er i den misundelsesværdige Stilling, som kun Regeringer af den Art kan være i: at nave Flertal i begge Rigsdagens Ting, ikke naar faaet et eneste af Samlingens Spørgsmaal løst, efter at vi forlængst, efter Regeringens Mening, skulde være færdige med Rigsdagens Arbejde. Denne Afmagt i selve Regeringens Ledelse af Sagerne afspejler sig paa den ailerskønneste Maade i Ledelsen i Toldudvalget, hvor Ledelsen er lige saa afmægtig, og jeg tør sige lige saa konfus som man faar Indtrykket af at Regeringens Ledelse er, naar man ser paa, hvorledes Arbejdet for Øjeblikket foregaar her.

Det Lovforslag, som nu er forelagt, fremtræder, som om det var den samme Lov, vi har behandlet to Gange før, men det er jo aldeles ikke den samme, det er et Forslag til en fuldkommen anden Lov, det ser bare ud, som om det var den samme. Det er et Lovforslag med helt andre Hensigter, helt andre Opgaver end det, vi tidligere har behandlet. Den tidligere Lov havde til Hensigt at hindre en Spekulation i en nær forestaaende ny Toldlov, og denne Spekulation maatte man fra Tingets Side ønske at hindre. Derfor stillede man sig fra Oppositionspartiernes Side paa forskellig Maade velvillig overfor denne Lov, der vilde hindre en uberettiget Spekulation i en nær forestaaende Toldlov. Socialdemokratiet undlod at stemme, og vi stemte for denne Lov to Gange. Vi stemte for den, saa længe den fremtraadte som en Lov, hvis Hensigt var at hindre Spekulation i en Toldlov, som man arbejdede med Alvor paa, og hvis Principper var af en saadan Art, at man maatte mene, det var ønskeligt at hjælpe til, at de kunde gennemføres. Men saadan er dette Forslag slet ikke, og det udgiver sig heller ikke derfor. Det siger ganske simpelt, hvad det er, et Forslag til en finansiel Lov, der skal skaffe Regeringen 7 eller 10 Mill. Kr., eller hvor meget det er, som den ellers

maatte savne. Men saa bliver det en anden Lov, og saa maa man undersøge, om man vil gaa til at give Regeringen 10 Mill. Kr. paa den, om man overhovedet vil være med til at give denne Regering yderligere 10 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde henvendt til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at her talte vi nu om en Luksustoldlov, der var derfor ingen Mening i at tale om Chokoladelovforslaget og Restaurationlovforslaget. Naar, Chokolade findes nu to forskellige Steder i dette Forslag. Dels i Vanillebestemmelsen, og det ærede Medlem kender jo den Henvendelse, der er kommet fra Industrien om, at der er visse vanillefyldte Sandwiches, der faar en negativ Beskyttelse. Da der her er Tale om en negativ Beskyttelse for Industrien, kender det ærede Medlem sikkert udmærket godt disse vanillefyldte Sandwiches, hvori der altsaa findes Vanille, der er blevet beskattet efter denne Lov, hvorved disse Sandwiches faar en negativ Beskyttelse. Desuden findes der ogsaa en særlig Toldsats her, der handler om Chokoladevarer, nemlig Konfitterer, Bonbons, Chokolader med Fyldning, bestaaende af Vin eller spirituøse Drikkevarer. Men det er ikke paa Grund af, at denne Lov altsaa ogsaa omhandler Chokolade, at jeg mener det fuldt berettiget, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har talt om Ckokoladeskatten og Restaurationsskatten ved denne Lejlighed. Hvorfor vil det ærede Medlem Hr. Drachmann dog lade saa uskyldig, naar det dog er noget, som det er ham fuldkommen umuligt at faa os til at tro paa? Det ærede Medlem ved godt, at der er en meget nøje Sammenhæng mellem denne Lovs Affattelse og de Forhandlinger, som Regeringen har med sine allierede om Restaurationsskatten og Chokoladeskatten, og som gaar ud paa — hvad Alverden ved —, at de Konservative skal give Regeringen de to Love paa et Aar, og derfor forlænger Regeringen fra sin Side Luksustoldloven paa et Aar. Det er ogsaa meget forklarligt, hvorfor de Konservative har den Tanke. De vil give de to Love og denne Lov paa et Aar, thi saa har man et Aarstid til Paavirkning af Regeringen med Hensyn til Toldloven, til den Behandling af Toldloven, som det ærede Medlem Hr. Drachmann, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen og en eller flere Bankdirektører har deltaget i, et Aars Paavirkning med Udsigt til, at disse Skattelove om et Aar kunde falde bort, hvis Paavirkningen ikke havde givet et Resultat. Ja, det er en meget forstandig Fremgangsmaade, naar man har den Me-